

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Пазарджик, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Коста Ст. Стоянов

Членове: Димитър Б. Бишуров
А. В. Велев

при участието на секретаря Стоянка Ст. Коцева
в присъствието на прокурора З. В. Я.
като разгледа докладваното от А. В. Велев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20235200601112 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. 21 от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на защитника на подсъдимия А. С. Г.,
ЕГН ***** – адвокат Д. К., срещу Присъда № 18 от 25.09.2023г.,
постановена по НОХД № 20225210200198 по описа за 2022 г. на Районен съд
- В..

С обжалваната присъда подсъдимият А. С. Г., ЕГН *****, роден на
***** г. в гр. В., българин, български гражданин, живущ в гр. Р., ул.
„****_“ № 11, с основно обрА.ние, женен, безработен, неосъждан, е признат
за виновен в това, че на 02.02.2022 г. срещу 03.02.2022 г., в гр. Р., е повредил
противозаконно чужда движима вещ - счупил чрез удар с ръка монитор на
игрален автомат *****, *****, собственост на „***** -
престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК и е осъден на наказание Лишаване от
свобода за срок от шест месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК
изтърпяването на наложеното наказание Лишаване от свобода е отложено за
изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. С
присъдата подсъдимият А. Г. е осъден да заплати и направените по делото
разноски, както следва: по сметка на ОДМВР - Пазарджик сумата от 60,00
лева – за изготвената съдебно-оценителна експертиза по досъдебното
производство, както и 5,00 лева за служебното издаване на изпълнителен
лист, а по сметка на Районен съд – В. сумата от 70,00 лева – за изготвена
финансово-счетоводна експертиза и 374,00 лева - за изготвена съдебно-

техническа експертиза, както и 5,00 лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

Срещу присъдата е постъпила въззивна жалба с вх. № 5160/09.10.2023 г. от адвокат К., защитник на подсъдимия Г., с която присъдата се обжалва като неправилна и необоснована. Счита, че присъдата почива на предположения, поради наличие на доказателствен дефицит, досежно авторството на деянието, съответно степента на повреда на имуществото. Моли се за отмяна на присъдата и постановяване на нова, оправдателна такава. Алтернативно се прави искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правата на подсъдимия. С допълнение към жалбата от 23.11.2023г. е изложено, че в производството не било установено подсъдимият да е извършил престъпното деяние. Сочи се, че съдът е дал вяра единствено на показанията на свидетеля В., като не е счел за необходимо да коментира показанията на другите свидетели, без да изложи мотиви за това. Счита, че по делото са установени противоречия и липса на доказателства, установяващи съставомерността на инкриминираното престъпно деяние. Сочи, че липсват данни, които непротиворечиво да установяват по какъв начин игралният автомат е увреден, поради липсата на извършен оглед на машината. Налице били противоречия в показанията на свидетелката Г. относно ремонта на машина, доколкото първоначално твърдяла, че такъв е извършен от доставчика на частите, а след това посочила, че тя е извършила ремонта, поради това били недостоверени. Счита, че вредата „*****“ не е доказана по несъмнен начин. Излага, че са налице съществени процесуални нарушения, доколкото в мотивите на присъдата е конкретизирана увредената вещ, по начин, по който същата не е индивидуализирана в обвинителния акт. Доколкото е установено, че увреденото лице е закупило два игрални автомата, а в обвинителния акт не е конкретизирано кой от тях е увреден, неправомерно съдът посочил, че се касае за автомат с фабричен номер 141162, какъвто не се съдържало в обвинението.

В проведеното пред въззивния съд открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Пазарджик изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Счита, че събраният доказателствен материал е достатъчен да бъде поставен в основата на осъдителна присъда. Сочи, че не са налице основания, които да разколебават авторството на деянието. Счита присъдата за правилна, обоснована и законосъобразна, поради което моли да бъде потвърдена.

Подсъдимият А. С. Г., редовно призован, не се явява. Представява се от защитника му – адвокат К., която поддържа подадената въззивна жалба. Излага, че не било доказано по безспорен начин авторството на подсъдимия в извършване на престъпното деяние, както и самото увреждане на игралната машина по изложените в жалбата аргументи. Акцентираща върху това, че оглед на машината не бил правен, а доколкото игралната зала била обект под постоянно видео-наблюдение, но точно въпросния ден бил изгорял хард-дискът, нямало обективни данни, че автор на инкриминираното деяние е подсъдимият. Поддържа искането присъдата да бъде отменена като бъде постановена нова, с която подсъдимият бъде оправдан.

Пред въззивната инстанция не се ангажираха и не се събраха нови доказателства.

При извършена проверка за редовността и допустимостта на въззивната жалба, въззивният съд намира, че същата е редовна и допустима, като подадена от страна в процеса с право на жалба по смисъла на чл. 318 от НПК, в срока по чл. 319, ал. 1 НПК и отговаряща на изискванията на чл. 320 от НПК.

Въззивният съд, като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните и събраните по делото доказателства, и след като в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда намира, че не са налице основания за нейната отмяна или изменение, съответно жалбата се явява неоснователна, по следните съображения:

Производството пред първоинстанционния съд е протекло по общия ред.

За да постави присъдата си, след обстоен анализ на събраните по делото доказателства, съдът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 02.02.2022 г. около 22,00 часа подсъдимият А. С. Г., заедно със свидетелите В.М.А., Р.В.Т. и В.А.А. отишли в играла зала в гр. Р. на ул. „...“ *** стопанисвана от „*****“, с управител на залата - свидетелката С.Б. Г.. Подсъдимият и свидетелят Р.Т. започнали да играят на машините, а А.ова и А. наблюдавали играта.

В 23,00 часа на работа в игралната зала пристигнал крупното - свидетелят А.Й. В.. По това време в игралната зала вече били останали само Г. и неговата компания. В. добре познавал подсъдимия Г., защото бил редовен клиент. А. Г. играл последователно на всички машини, като изиграл и изгубил около 300,00 – 400,00 лева. Докато играел на машините консумирал алкохол - водка и бира. Последно седнал да играе на игрален автомат *****, *****, собственост на дружеството „*****“ ООД. Свидетелите А.ова, Т. и А. седели до него и го гледали. Преди Г. да започне да играе на игралния автомат, същият бил в пълна изправност и със здрав дисплей. Игралната машина била със сензорен екран с виртуални бутони, от където, чрез докосване, можело да се сменят игрите и с бутони, които се натискат, разположени на корпуса ѝ. Докато играел подсъдимият използвал и двата вида бутони. Малко след полунощ, около 00,30 - 01,00 часа, свидетелят В., който бил зад бара, чул удар. Предположил, че е по бутоните на машината, тъй като често клиенти удряли по тях. Погледнал към мониторите на камерите за видео-наблюдение, които били на бара и видял подсъдимият А. Г. да дърпа ръката си от игралната машина, свита в юмрук. Малко след като се чул ударът, Г. дошъл на бара при свидетеля В., взел си наливна бира в пластмасова чаша и заедно с другите свидетели от компанията му напуснал игралната зала.

След като компанията си заминала свидетелят В. отишъл да прибере празните чаши и да почисти след посетителите около машината. Тогава видял, че на монитора на игралния автомат, на който последно играл подсъдимият Г., има пукнатина, започваща от долния ъгъл. Излязъл, за да потърси Г., но него вече го нямало. В. уведомил управителя на игралната зала

по телефона - свидетелката С.Б. Г., за случилото се, като ѝ казал, че последно на този игрален автомат е играл подсъдимият Г., че е чул удар, който е оприличил като удар по копчетата, че след това подсъдимият си е тръгнал, заедно с компанията си, че след него никой не е сядал на машината и че когато е отишъл да почисти след тях е видял, че екранът на машината е пукнат.

Сутринта на 03.02.2022г., когато отишла на работа, свидетелката Г. констатира, че мониторът на игралния автомат е пукнат и уведомила управителите на „***** ООД. Поиска да прегледа записите от камерите за видео-наблюдение в обекта, но констатира, че DVR-ът е изгорял и записите не могат да бъдат възпроизведени. Уведомила и ***** АД, с която дружеството-собственик имал сключен договор за имуществена застраховка за игралното оборудване в игралната зала в гр. Р., ул. „...“ *** включително и за процесния игрален автомат. След два дни подсъдимият посетил отново игралната зала и видял, че мониторът на игралния автомат, на който последно е играл, е счупен и залепен с тиксо. С него разговаряла управителя Г., като пред нея Г. отрекъл да го е счупил.

На 07.02.2022г. представител на застрахователното дружество – свидетелят Г.К. С., извършил оглед на повредената машина, във връзка с образуваната преписка по заведената пред застрахователя щета ***** С. съставил констативен протокол от същата дата, придружен със снимков материал, като при огледа установил счупване на игрален автомат марка и модел *****.

На същата дата - 07.02.2022г., свидетелката Г. подала жалба за случилото се и до РУП - В., участък Р.. Посочила като предполагаем извършител подсъдимия Г.. Образувана била предварителна проверка за установяване на данни за извършено престъпление от общ характер.

На 08.02.2022г. били закупени нови детайли за игралния автомат на стойност 1 206,29 лева, описани във фактура № 1000075253/08.02.2022г., които впоследствие били монтирани от свидетелката Г. на игрален автомат модел *****.

На 11.04.2022 г. на дружеството-собственик на игралния автомат „***** ООД било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1 206,29 лева.

Според заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-техническа експертиза, позовавайки се на представения от застрахователя снимков материал, приобщен по делото, по екрана на игралния автомат е налице счупване, започващо от най-долната част и продължаващо под формата на три пукнатини в посока нагоре по екрана. Вещото лице е изяснило конструкцията на игралната машина и екрана, последният представляващ екранен модул (сензорен дисплей), състоящ се от тъчскрийн, защитно стъкло и монитор, както и вида на бутоните на машината и начинът им на функциониране. При използване на тъчскрийна не се изисква употреба на натиск с интензивност като при физическите бутони, като е достатъчно само неговото докосване. Вещото лице е дало заключение, че не е възможно сензорният екран да бъде счупен чрез докосване с пръст на ръка, а е необходима по-голяма сила, която да бъде приложена чрез удар с юмрук или

дланта. При използване на твърд предмет и подходяща по интензивност сила сензорният екран може да бъде счупен, като при по-силен натиск върху сензорния екран или при удар с подходяща сила върху него, той би могъл да се счупи. При изслушване на експертизата, вещото лице е разяснило, че защитният екран и мониторът на процесния игрален автомат са един цялостен компонент, като тъчскрийнът е в защитното стъкло и е част от телекомуникационния интерфейс на машината, поради което смяната на защитното стъкло обуславя и смяна на тъчскрийна.

Според изслушаните основна и допълнителна съдебно-счетоводни експертизи стойността на щетата, изразяваща се в счупване на дисплея на игралния автомат, определена на база на издадената на дружеството-собственик фактура, към датата на деянието възлиза на 1 206,29 лева. Вещото лице е посочило и че тази пазарна стойност не надвишава цените на други подобни ремонти, които достигат до 2 100,00 лева.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че подсъдимият Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението противозаконно повреждане на чужда движима вещ по чл. 216, ал. 1 от НК, като от субективна страна деянието е извършено при условията на евентуален умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК, доколкото на 02.02.2022 г. срещу 03.02.2022 г., в гр. Р., чрез активни действия - удар с ръка, е счупил монитор на игрален автомат *****, *****, собственост на „*****, като по този начин е повредил вещта.

С разпоредбите на чл. 216 от НК законодателят е въздигнал в престъпление противозаконното унищожаване или повреждане на движими или недвижими вещи, като се предвидени различни престъпни състави, в зависимост от субекта на деянието, предмета и формата на вината. С престъплението по чл. 216 от НК се засягат обществените отношения, в рамките на които се упражнява правото на собственост върху движими и недвижими вещи, и в частност – тези, свързани с осигуряване нормалното състояние, вид и качество на вещите, които ги правят годни за употребата им по предназначение. Основният състав е този по чл. 216, ал. 1 от НК, като субект на престъплението по него може да бъде всяко наказателно отговорно лице, което не е собственик на унищожената или повредена вещ. От обективна страна предмет на това престъпление може да бъде всяка движима или недвижима вещ, която не е собственост на дееца, като тя следва да притежава стойност, съответно вещта е чужда, когато не принадлежи изключително на дееца. За унищожаването или повреждането няма значение в чия фактическа власт е предметът на престъпление – в тази на собственика, на трето лице или на дееца. Изпълнителното деяние на престъплението може да се осъществи в две форми – повреждане и унищожаване, последните винаги са свързани с въздействие върху субстанцията на вещта – деецът пряко въздейства върху вещта. Съобразно константната съдебна практика, обективирана в редица съдебни актове на ВКС на база Тълкувателно решение № 50 от 28.12.1989 г., ОШНК на ВС, унищожаването е такова качествено изменение в субстанцията или структурата на вещта, което я прави напълно и окончателно негодна за използване по първоначалното и предназначение, а повреждането се явява такова изменение в субстанцията или структурата на вещта, което я прави временно или частично негодна за употреба по

предназначение. Разликата между двете форми е единствено в степента на засягане на субстанцията на вещта, като при повреждането е възможно след ремонт вещта да възстанови напълно или частично качествата си. За да е съставомерно деянието по чл. 216 от НК е необходимо унищожаването и повреждането да е станало противозаконно. Престъплението е резултатно - престъпният резултат е негодността на чуждата вещ, невъзможността тя да бъде ползвана по своето нормално, първоначално предназначение, съответно вредата да е реално настъпила, да има имуществен характер и да е точно определена. При повреждането негодността на вещта да се ползва по своето обичайно предназначение може да бъде или временна, или частична. При временна негодност ползването на вещта може да се възстанови след ремонт, докато при частичната - вещта не може да се ползва в пълен обем, т.е. не може да бъде ползвана пълноценно. При унищожаването негодността е такава, че вещта губи окончателно и напълно своето нормално, първоначално предназначение, съответно в този случай няма значение дали останалият материал може да се ползва, или не. От субективна страна деянието по чл. 216, ал. 1 от НК може да се осъществи, както с пряк, така и с евентуален умисъл. В този смисъл е и съдебната практика на ВКС, обективирана в Решение № 426/2009 г. по н. д. № 441/2009 г., III НО на ВКС, Решение № 243 от 06.07.2023 г. по к. н. д. № 157/2023 г., III НО на ВКС, Решение № 80/2018 г. по н. д. № 267/2018 г., III НО на ВКС, Решение № 199/2011 г. по н. д. № 1115/2009 г., II НО на ВКС и други. Непредпазливостта, като форма на вина при унищожаване и повреждане на чужда движима или недвижима вещ, е предвидена като привилегирован състав по чл. 216, ал. 6 от НК.

Настоящият съдебен състав споделя фактическите изводи на първоинстанционния съд, като счита, че приетата за установена от първата инстанция фактическа обстановка по делото се подкрепя от събраните по делото доказателства, които първоинстанционният съд подробно е обсъдил и анализирал поотделно и в тяхната съвкупност. Въззивният съд намира, че не са налице основания за нейната промяна, доколкото пред настоящата инстанция не се установиха нови факти и обстоятелства, а от друга счита, че тя е правилно установена от първата инстанция, на базата на обективен, пълен и точен анализ на събраните по делото доказателствени материали. Вземайки предвид изложените по-горе теоретични постановки, съотнесени към установената по делото фактическа обстановка настоящата инстанция счита, че дейността на подсъдимия Г. категорично и по несъмнен начин сочи на извършено от последния престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, осъществено при форма на вина евентуален умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК, както правилно и обосновано е приел контролираният съд.

На първо място, при извършената проверка на контролираната присъда, настоящата инстанция не съзира извършено процесуално нарушение от съда, доколкото бил посочил в мотивите към постановената присъда сериен номер на игралната машина предмет на деянието, а тя не била индивидуализирана с такъв в обвинителния акт. Както правилно е посочил първоинстанционният съд, в хода на разследването на досъдебна фаза действително са допуснати пропуски при събиране на доказателства за установяване на обективната истина. Същите обаче, в съответствие с процесуалния закон, са компенсирани на съдебното следствие с активни процесуални действия от страна на съда по

събиране на доказателства, като доказателствената непълнота е преодоляна, съответно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правата на подсъдимия. По делото, от събраните доказателства – писмени и гласни такива, а и от заключенията на вещите лица, по категоричен начин се установява съвпадение на индивидуализирания в обвинителния акт игрален апарат, с този, за който е извършена доставка на монитор и тъчскрийн и е образувана преписката по щета от застрахователя, като е посочен и серийният му номер. Видно от приобщения по делото писмен договор за продажба от 18.04.2017г., сключен между „***** ООД и дружеството „***** ООД, последното е продало на дружеството „***** ООД две игрални машини. В Приложение № 1 към договора същите са индивидуализирани като „*****“, ***** „*****“, то за съда не възниква съмнение, че същата е именно процесната машина, станала предмет на извършеното от Г. престъпление. По един категоричен начин по делото е установено, че повредата е нанесена върху игрален автомат модел *****“, *****“, съответстващ на автомат *****“, *****“, собственост на „***** ООД. Възраженията в насока, че не било сигурно коя точно е вещта, предмет на деянието са неоснователни. Серийният номер единствено спомага за по-пълна индивидуализация на игралния апарат, но не води на извод, че това не е процесната машина. В този смисъл, доколкото е налице пълно съвпадение и не са налице основания за възникване на съмнения относно индивидуализацията на повредената машина, то настоящата инстанция счита, че първоинстанционният съд не е допуснал нарушение, което да е ограничило по някакъв начин правото на защита на подсъдимия, като е посочил в мотивите си серийният ѝ номер, съответно възраженията в тази насока са неоснователни.

На следващо място следва да се отбележи, че по категоричен начин от събраните по делото доказателства по делото е установена повредата „*****“ на процесната машина - игрален автомат, представляваща движима вещ, собственост на дружеството „***** ООД, съответно стойността на ремонта, необходим за привеждането ѝ в нейното първоначалното, годно за ползване, състояние.

Щетата по вид е установена от показанията на свидетелите А. В. и С. Г., включително от обясненията на подсъдимия, който сам твърди, че е видял счупването на монитора и че е залепен с тиксо, като е посетил игралната зала няколко дни след посещението си в инкриминирания период, така и от протокола към застрахователната преписка и от приложения към него снимков материал. По делото е установена и стойността на нанесената върху движимата вещ щета, като видно от изслушаните съдебно-счетоводни експертизи стойността на щетата към датата на деянието, изразяваща се в счупване на дисплея на игралния автомат, възлиза на сумата от 1 206,29 лева

Въззивният съд счита за неоснователни възраженията на защитата, изложени в жалбата в обратния смисъл, а именно че не била установена увредата на машината. От показанията на разпитания свидетел Г. С. - представител на застрахователното дружество, извършил оглед на повредената машина, във връзка с образуваната преписка по заведената щета. Както бе посочено, от приобщените по делото доказателства безспорно е

установено, че повредата е нанесена върху игрален автомат модел *****., *****., съответстващ на автомат *****., *****., собственост на „***** ООД, за която щета С., както изрично е посочил в показанията си, е уведомен на 03.02.2022г. от свидетелката Г.. Въз основа на подаденото от последната уведомление за настъпила щета по сключената имуществена застраховка на машина, свидетелят С. е посетил игралната зала на 07.02.2023г., извършил е оглед на машината, за което е съставил и констативен протокол от същата дата, придружен със снимков материал, като при огледа установил счупване на игрален автомат марка и модел *****., *****.. Описаното в този протокол счупване кореспондира с изложеното в показанията на този свидетел, както и с тези на свидетелите В. и Г.. Посочените доказателства в достатъчна и пълна степен доказват настъпилата повреда на процесната машина, както индивидуализират по безспорен начин движимата вещ. Обстоятелството, че оглед на машината не е извършен по реда на НПК непосредствено след констатирането на щетата от страна на В. и Г., не разколебава доказателствената стойност на останалите доказателства за наличието на щета по машината и вида на повреждането ѝ, съответно не води до извод, че щетата не е установена по несъмнен начин. Това е така, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от НПК никое доказателство и доказателствено средство няма отнапред предварително определена сила, съответно всяко обстоятелство по делото може да бъде доказано и чрез използване на други доказателства и доказателствени средства, включително и косвени такива. В този смисъл, възраженията, че не бил извършен оглед по реда на НПК, непосредствено след констатиране на щетата, съответно по делото не била установена повредата на конкретната машина по несъмнен начин, са изцяло неоснователни.

Неоснователни за настоящата инстанция се явяват и доводите на защитата, че присъдата е постановена при съществено нарушение на процесуалните правила ограничили правата на подсъдимия Г., доколкото същата почивала основно на показанията на крупното – свидетелят В., които били косвени такива, но не били обсъдени показанията на тримата свидетели - А.ова, Т. и А., които придружавали Г. в игралната зала и заявили, че не са видели да подсъдимия да удря игралния апарат. Правилно съдът е посочил, че показанията на свидетелите В., Т., А.ова и А. са непротиворечиви, относно това, че на 02.02.2022г. срещу 03.02.2022г. подсъдимият е бил в игралната зала в гр. Р., където се е намирал процесният игрален автомат и че именно Г. последно е играл на него. Показанията на тези свидетели еднопосочно установяват и това, че преди Г. да започне да играе, игралният автомат е бил в изправност и е функционирал. В тази им част същите се подкрепят и от обясненията на подсъдимия. За настоящата инстанция правилен и обоснован се явява и изводът на първата инстанция, относно некредитирането на показанията на свидетелите Т., А.ова и А. относно твърдяното от тях, че не са видели подсъдимият да удря игралния апарат, доколкото не кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. Логически издържан и обоснован е изводът на контролираната инстанция, досежно авторството на деянието, че именно Г. е повредил процесния игрален апарат, тъй като именно по време когато на процесната машина е играел подсъдимият,

свидетелят В. е чул удар, който е оприличил като удар „по копчетата“ на машината. Видял го е и да си отдръпва ръката, свита в юмрук на дисплея от камерата за видео-наблюдение, намиращ се на бара, където В. е стоял в този момент, а след като подсъдимият си е тръгнал, свидетелят е констатирал, че екранът на машината е пукнат. Това е така, доколкото и свидетелите Т., А.ова и А. при разпитите си сочат, че единствено те, заедно с подсъдимия, са били клиенти на заведението по това време, че именно подсъдимият последен е играл на посочения игрален автомат, доколкото всички отричат да са го използвали, съответно, че след като заедно с Г. са напуснали заведението, там е останал единствено В., кореспондиращи в пълна степен с казаното и от свидетеля В..

За настоящата инстанция не възниква съмнение в достоверността на показанията на свидетеля В., които се подкрепят и от казаното от свидетелката Г. – управителка на игралната зала, на която веднага след случката е позвънил В., както и от изслушаната съдебно-техническа експертиза и приобщените по надлежния ред писмени доказателства, досежно вида на повредата по монитора и механизма на получаването им. Следва да се има предвид, че доколкото видно от събраните писмени доказателства, дружеството собственик е получило застрахователно обезщетение за повредената машина, то не са налице основания да се счита, че свидетелите В. и Г. са заинтересовани по някакъв начин от изхода на делото, съответно да не бъдат кредитирани показанията им. С оглед обстоятелствата, че игралният автомат е бил здрав преди подсъдимият да започне да играе на него, че е играл на него последен, че докато е играел се е чул звук, като от удар, че свидетелят В. го е видял да отдръпва ръката си, свита в юмрук и че непосредствено след като си е тръгнал е установено, че екранът е пукнат, налагат обоснования извод, който първата инстанция е направила, че именно подсъдимият е упражнил физическо въздействие върху вещта, което е довело до повреждането ѝ. Този извод се подкрепя и от заключението на вещното лице по изслушаната експертиза, според която не е възможно сензорният екран да бъде счупен чрез докосване с пръст на ръка, а за счупването е необходима по-голяма сила, която да бъде приложена, включително чрез удар с ръка - с юмрук или длан, т.е. при по-силен натиск върху сензорния екран и при прилагане на удар с подходяща сила по него, същият би могъл да се счупи. Доколкото за счупването е необходима по-голяма сила, която да бъде приложена, включително чрез удар с ръка - с юмрук или длан, последните несъмнено част от ръката, за въззивната инстанция не възниква съмнение, че въздействието върху вещта е осъществено от подсъдимия именно, използвайки ръката си, за което свидетелства В. и което съответства със заключението на вещното лице.

По отношение възраженията, че игралната зала била обект под постоянно видео-наблюдение, но точно въпросния ден бил изгорял хард-дискът, съответно липсва видеозапис от инкриминираната нощ, което пораждало съмнение, че автор на инкриминираното деяние е именно подсъдимият, а съдът се позовал само на косвени доказателства, същите са неоснователни. Както беше посочено по-горе, следва да се има предвид разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от НПК, съобразно която никое доказателство и средствата за тяхното установяване нямат отнапред предварително определена сила. Всяко

обстоятелство по делото може да бъде доказано и чрез използване на други доказателства и доказателствени средства, включително и косвени такива. Непротиворечива е съдебната практика и правната теория (*****), че обвинението може да бъде доказано по несъмнен начин, каквото е изискването на чл. 303, ал. 2 от НПК, включително и само с косвени доказателства. Осъдителната присъда може да бъде основана не само на преки, но и на косвени доказателства, когато веригата от тях води до единствения възможен, несъмнен и категоричен извод за авторството на престъплението и то по начин, който да изключва други възможни версии. Доколкото съдът няма процесуално задължение да използва единствено и само преки доказателства, то решаването на въпроса за авторството на деянието и въз основа на косвени доказателства, е процесуално допустимо. В този смисъл, липсата на приобщен по делото видеозапис от конкретната дата на инкриминираното деяние, не внася съмнение в установените по делото факти и обстоятелства, съответно не оборва извода за съпричастността на подсъдимия в процесното престъпление. Както правилно е посочил първоинстанционният съд, доколкото по реда на НПК са събрани достатъчно доказателства за авторството на подсъдимия за вмененото му деяние, то липсата на записи от камерите не води до извод за недоказаност на обвинението, доколкото са налице други годни доказателства, които в своята съвкупност водят до единствения извод за вината на подсъдимия. Този извод не почива на предположения, както счита защитата, а на верига от косвени доказателства, които в своята взаимовръзка водят именно до него. С оглед на това възраженията и изложените доводи на защитата в тази насока се явяват неоснователни.

Неоснователни се явяват и възраженията относно допуснатото нарушение от съда за това, че е кредитирал и се е доверил на показанията на свидетелката С. Г. - управителка на игралната зала, доколкото били установени противоречия при повторния ѝ разпит, след като по делото било установено, че не фирмата-доставчик на игралния апарат, а самата Г. е подменила повредения монитор. Правилен е изводът на първоинстанционният съд, че противоречието в показанията на свидетелката относно обстоятелство кой е сменил екрана на процесния автомат не налага извод за несъставомерност на деянието. Правилно съдът е посочил, че тези обстоятелства са извън предмета на доказване по конкретното дело, съответно за настоящата инстанция тези противоречия не са в състояние да въведат съмнение в достоверността на останалите изнесени от нея факти при разпита ѝ, тъй като последните кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал. Както беше посочено по-горе, доколкото дружеството-собственик на игралния апарат е получило застрахователно обезщетение за повредената машина, то за настоящата инстанция не са налице основания да се счита, че Г. е заинтересована, за да не бъдат кредитирани изобщо показанията ѝ като недостоверни в интересуващите процеса части от тях.

При извършената цялостна проверка на обжалваната присъда, настоящата инстанция не откри нарушения при извеждане на правнорелевантните факти, на основата на които районният съд е приел обвинението за престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК за доказано.

Проверката, направена от настоящата инстанция, с оглед начина на формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд, не сочи на нарушение на принципа на чл. 14 от НПК, нито на реда за събиране и проверка на доказателствата, визиран в чл. 107 от НПК. Според съдебната практика, обективизирана в редица решения на ВКС, когато възприемането с доверие или дискредитирането на определени доказателствени източници е аргументирано в съдебния акт и е ясно видим процеса на формиране на вътрешното убеждение на съдебния състав, не би била защитима теза за допуснато процесуално нарушение, накърняващо правата на страните в процеса. Такива нарушения, поставящи под съмнение верността на възприетата фактическа обстановка, биха били налице, единствено и само ако съдът е оставил извън вниманието си определени доказателства и доказателствени средства, ако превратно и не според действителното им съдържание е ценил доказателствата (в този смисъл Решение № 60131/18.03.2022г. по н.д. № 463/2021г., 3 НО на ВКС). Такива пороци по настоящото дело въззивният съд не констатира, доколкото проверката на материалите по делото сочи, че първоинстанционният съд е извършил разпит на всички свидетели, които са имали отношение към предмета на доказване по делото, събрал е съответно и необходимия обем от писмени доказателства, релевантни за случая, изслушал е и съответните експертизи, като е проявил необходимата активност за разкриване на обективната истина. По този начин доказателствената основа, върху която е изградил вътрешното си убеждение, е била достатъчна по обем за изясняване на обективната истина по делото. Първоинстанционният съд е направил един обстоен, пълен, точен, логически издържан и безпристрастен анализ на всички събрани по делото доказателства и е изложил пълни и подробни съображения, относно това на кои от свидетелските показания дава вяра, на кои не, в коя част и защо, съпоставяйки ги с целия събран по делото доказателствен материал. Съдът не е пропуснал да обсъди подробно и дадените по делото обяснения от подсъдимия Г., нито да даде отговор на изложените от защитата възражения и доводи, като е изложил конкретни си съображения за това, съответно е посочил и коя част от обясненията на подсъдимия кредитира и коя част възприема като израз на защитната му позиция.

Съобразявайки се с гореизложените теоретични характеристики на престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК, въззивната инстанция се присъединява към обсъдените в мотивите на районния съд разрешения, фактически и правни изводи относно извършеното деяние, като в своята съвкупност и логическа взаимовръзка събраните по делото доказателства несъмнено, по смисъла на чл. 303, ал. 2 от НПК, сочат на извършено от подсъдимия А. С. Г. престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, а именно противозаконно „повреждане“ на чужда движима вещ, доколкото на 02.02.2022 г. срещу 03.02.2022 г., в гр. Р., противозаконно е повредил чужда движима вещ, като чрез активни действия - чрез удар с ръка, е счупил монитор на игрален автомат *****, *****, собственост на „***** ООД и по този начин същата временно е станала негодна да се ползва по своето обичайно предназначение.

Правилно и в съответствие с материалния закон, първата инстанция е приела, че се касае за „повреждане“ на чужда движима вещ като форма на

изпълнителното деяние. Правилно съдът е приел, че от субективна страна подсъдимият Г. е извършил деянието при форма на вината евентуален умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК, доколкото същият е бил наясно, че ***** Правилни са изводите на първата инстанция, че извършеното деяние не представлява „маловажен случай“, доколкото не разкрива липса или незначителност на вредните си последици, като въззивният съд се присъединява към изложените в тази връзка аргументи в мотивите към обжалваната присъда.

По отношение наложеното с обжалваната присъда наказание - във въззивната жалбата не са изложени възражения относно неговия вид и размер, доколкото се иска отмяна на присъдата и признаване подсъдимият за невиновен за извършване на вмененото му деяние. Съобразявайки разпоредбата на чл. 314 от НПК, настоящата инстанция отчете, че дължи цялостна проверка на първоинстанционната присъда и в тази ѝ част.

За извършеното престъпление разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от НК предвижда налагане на наказание Лишаване от свобода до пет години. В посочената разпоредба не е посочен минимум на наказанието, поради което такъв се явява законоустановеният, предвиден в разпоредбата на чл. 39 от НК – три месеца.

С обжалваната присъда на подсъдимия А. Г. е наложено наказание Лишаване от свобода за срок от 6 месеца, като първоинстанционният съд е намерил, че са налице предпоставките за условно осъждане по чл. 66, ал. 1 от НК и е постановил изпълнението на наложеното наказание да бъде отложено за срок от 3 години. При индивидуализация на наказанието, в съответствие с приложимите разпоредби и съобразявайки конкретните обстоятелства по случая, правилно съдът е преценил, че следва да наложи наказание лишаване от свобода в размер към минималния такъв. Съобразено е от съда, че макар размерът на вредите да не надвишава две минимални работни заплати към датата на извършване на деянието и подсъдимият да не е осъждан, за конкретния случай не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 55, ал. 1 от НК. Това е така доколкото Г. е лице в зряла възраст, родител на две деца, съответно следва отговорно и внимателно да обмисля постъпките си и да бъде добър пример за тях. Отчетно е от съда, че деянието е извършено след употреба на алкохол, на обществено място и без видим повод, както и това, че подсъдимият не се е разкалял за постъпката си, упорито е отричал да го е извършил и не е поискал да възстанови щетите, поради което правилно наказанието е определено при съобразяване разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от НК. Съобразявайки разпоредбата на чл. 39 от НК, доколкото в чл. 216, ал. 1 от НК няма посочен минимум на наказанието, настоящата инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че в конкретния случай наказание Лишаване от свобода в размер на 6 месеца, ще изпълни функциите на индивидуалната и генералната превенция, съобразно целите на наказанието по смисъла на чл. 36 от НК и същото се явява справедливо. Доколкото наложеното наказание Лишаване от свобода е до три години и подсъдимият Г. не е осъждан на Лишаване от свобода за престъпление от общ характер, настоящата инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето на осъдения, не е

наложително същият да изтърпи наказанието, поради което правилно е приложил разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК и е отложил изпълнението му за срок от 3 години. Отлагането на изпълнението на наказанието, според настоящата инстанция, ще способства за действителното поправяне на подсъдимия и се явява обществено оправдано и целесъобразно, съответно изпитателният срок, определен в минимално предвидения в закона размер от 3 години, се явява справедлив и ще допринесе в пълнота за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК, доколкото подсъдимият А. Г. е признат за виновен, правилно и законосъобразно направените по делото разноси са възложени в негова тежест.

С оглед всичко изложено, въззивният съд счита, че не са налице твърдения във въззивната жалба пороци на първоинстанционната присъда и същата се явява неоснователна.

При извършената цялостна проверка на обжалваната присъда по смисъла на чл. 314 от НПК, въззивната инстанция не намери основания за нейната отмяна или изменение, поради което достигна до извод, че следва да бъде изцяло потвърдена.

Воден от горното и на основание чл. 338, във връзка с чл. 334, т. 6 от НПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 18 от 25.09.2023 г., постановена по НОХД № 20225210200198 по описа за 2022 г. на Районен съд - В..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____